

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.

Telefon-szám: 119.

Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:

Egy évre 10 Kor. — Fél évre 9 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor

Forgatják az adóprést.

Egy névváltoztatásról kell t. cz. olvasónkat értesíteni. A helybeli m. kir. Pénzügyigazgatóság adókievési osztálya, nevét:

Igen-sok-adókievési osztály-ra

változtatta.

Hát hiszen kérjük alással a névváltoztatásokba rendszerint semmi beleszólásunk sincs, hanem ezért ebben az esetben még is némi közünk van hozzá. Mivelhogy az új névhez a diplomátot a mi börnünkől akarják hasítani.

Multkori számunkban már jeleztük, hogy a pénzügyigazgatóság nem elégedett meg azzal az általános felzudulással, a mely a házberadó kivételénél 530 főbevezést eredményezett a tervezett emelés ellen s most a még általánosabb érdeket III-ad osztályra kereseti adónál sokkal nagyobb adóalap emelése készül. Közöltük a pénzügyigazgatóságnak szerkesztőségünk-höz intézett átiratát, a mely ezt már előre jelezte, értesítvén a közönséget, hogy ha jól tud könyörögni: a pénzügyigazgatóság igen-sok-adókievési ügyosztálya kegyes lesz valamit elengedni.

Az a horribilis igen-sok-adókievési javaslat azonban, a mely tegnapelőtt óta a városban fekszik, mindnyájunk képeztétét felülmúlta. Ekkora fináciz fantáziáról nekünk fogalmunk sem lehetett. Boldog az, a kinek csak ötven százalékkal emelték az adó alapját, mert a legtöbb esetben száz-, de két-, három- és hatszáz perzentos adóalap emelések is vannak.

Meglátva ezeket a lajstromokat, képzel az ember azt komolyan venni. Ez

kész komikum lenne. Töprengve gondolkozunk, hogy mit akarnak ezek az emberek, a kik elvégre is a polgárok adójából kapják a fizetésüket? Nem lehet másképpen, minthogy az a számításuk: ha ilyen nagyon nagy javaslatot terjesztünk elő: az emberek még örülni fognak, ha csak 20—30 százalékkal emelik az adójukat. Így aztán az előzőeken pénzügyigazgatóság nevét is kivívják és fínt, a kincs tárnál is adóbtöbblettel kedveskednek.

De egyről elfelejtkeztek. Hogy ez a város már úgy agyon van sanyargatva, hogy egy krajczárral sem bír el több adót, sőt sok esetben engedni kell, mert különben az iparosok és kereskedők tömegesen csödbe jutnak s akkor aztán vége az egész adóalapnak.

Minden üzlet, minden forgalom, minden jövedelem csökken a városban s ilyenkor akarják emelni az adóalapot? A ki ezt komolyan tenni akarja, az vagy komolytalan vagy rossz akaratú ember, egyik esetben sem lehetséges, hogy egy oly fontos hivatal élén maradjon, mint a pénzügyigazgatóság.

De vegyük ethikai szempontból az esetet. Az állam a tisztességtelen versenyt mindentűt tiltózi. Minek nevezük azt az eljárást, hogy a polgároknak könyörögni kelljen a pénzügyigazgatósághoz és akkor a tekintetes pénzügyigazgatóság, hágy magával alkudni? A kincstárnak nem volna szabad elfelejteni, hogy olyan összegnek a kívánása, a mely a másik fél tudatos megkísérlését vonja maga után: az állam által törvényileg tiltóztatik. Talán éppen arra gondolnak ezek az urak, hogy lesz

egy csomó szegény, gyámoltalan ember, a ki nem olvas újságot, nem tud utánna járni, felszólalni adójában s akkor — a nyakában marad a háromszáz perzentos adó emelés?

Türtözöttetni kell tollunkat: erős kifejezést ne vájunk oda erre az eljárásra. Rossz üzleti elvekkel mutat példát a pénzügyigazgatóság, a melynek még csak az sem lehet mentése, a mire multkor között átiratában hivatoztuk, hogy pl. mérlegké hiányában „kénytelen volt” az általa beszerzett adatok alapján az adóalap becslést megjelteni. Egy kereskedőnél, aki pedig hiteltelen mérlegot nyújtott be: négy-száz perzentos adóalap emelést eszközöltek.

Ez a mérleg-bekívánás pedig magában is abszurdum. Azt akarják, hogy a kereskedő ország-világ előtt dokumentálja és esküdjözön: ti hitelezőim, rohanjatok meg engem, szedjétek el, a mim még van, mert én nem vagyok érdemes a hitelre . . . ? !

A száraz tény az, hogy a város polgárságának csak a legutóbbi évben is csökkent a jövedelme s mégis egy óriási adóalap emelést akarnak rajta végrehajtani. Nos hát, ez a vérig sanyargatott és agyonbuzantott közönség most föl fog támadni és előre meg merjük jóslolni: vagy csufult megutamatodik a pénzügyigazgatóság, vagy olyan felzudulás támad a városban, a melynek szele az egész pénzügyigazgatóságot elsöpri innét.

Ez olyan adóprést forgatástól egyszerű s mindenkorra el kell venni kedvét a bármikori pénzügyigazgatóságnak.

Számtalan * személyes * levélbeli meg-

TÁRCZA.

A kármentő.

I.

Nagy, tele dohányzásokot éreztet közre Szeles Péter a malomban?

— Emberek, gyújtson kendtek rá, tudom az ilyen ilyet még nem köstölt kendtek. Csak a kinek kapukatlan a pipája, annak nem ajánlom, mert kijön belőle, olyan pesszegés.

Nem olyan könnyen hiszi azt el az ember, hogy potya is a dohány, meg jó is, — kiki a szomszédját várta, hogy az ajtúnson rá elsőb.

Végül is a molnár, Veres Imro próbálkózzon a felajánlott eszemegre.

— Nézem hát, no, van-e olyan, mint a trafik!

— Miesoda? — méttatlankodott a felajánló, — hat pipát már molnár ilyet valaha? Csak a szinit meglátja kend, mindjárt szébbben forog kendnek a malma . . . Nézze kend na, ugy-e, hat nem vetézik a módja kikerjesse!

A molnár belemeritette pipáját a zacskóba.

— A szine nem sokat mond, hé. Majd az ize mondja meg az igazat, meg a szaqa.

Egy szál masinánál paraszt fogott a szóp s a mi ér volt közte, aztán turta ki magából hangos pössögéssel.

— No, ugy-e? sürgette Szeles Péter.

A molnár tenyibe fújta a füstöt, meg-szagolta, aztán az orrán éreztet ki egy szivatot, ugy mondia ki aztán az itéletet:

— No, megjárja.

Szeles Péter tiltakozott:

— Nem megjárja, hanem kitünő . . .

Az emberek kiverték pipáikból a trafikot:

— Hűd lassak hát no, ha már olyan különös a Szeles dohányja.

Sorra tüdőtek, rágyújtottak, aztán a mi szó a pótkelés alatt esett, az mind a dohányt illette:

— Megrakja . . .

— Teszi ez, leszi . . .

— Az a jó, hogy könnyű . . .

— De azért ereje is van . . .

Az a hita csak, mert nincs egy koesi derékkel . . .

Ezt várta Szeles Péter, megis nyilatkozott mindjárt:

Hát a ki szeretne belőle, annak megmondhatom, hogy kilenczeven krajczár a kötete neki, egy adórjánti kukásnál. Tizenhat köté voltna meg eladó.

— Hiszen csak helyibe jönné az embernek — vélekedtek a népek — nem is volna ez annyiert drága. Hanem akkora után szerenesétkendni vele az a baj, az.

— Már miesoda szerenesétkendés volna vele? — ellenkezik vele Szeles Péter — csak ha az embernek több esze van, mint a fináciznak. Az meg van. Azért a mondó vagyok, emberek álljunk így össze, a hányan vagyunk, vegyük meg azt a jó kis takarmányt.

— Hát hisz az mind rendben volna esökönysödtek az emberek, csak legyen, a ki elhozza.

— Mind kocsis-lovas emberek kentek.

— Az ám, de ki lesz azaz egy?

Szeles Péter, az öreg Pál Jakab István vállára tette a kezit:

— Pista bácsi, kend katona volna, kend

ben bizok legjobban. Nézze kend, elmék kend-él én is és ugy élveztem utjából a veszedelmet, hogy akár a lovat is felvirgottatja, a hányyal. Leszek kármentő, mondom. Osz, ha baj lenne, no ha még akárhogy is baj lenne: jót állok érte a házammal . . . Csak aztán, hisz azt mondani se kén tán, kendnek, meg nekem kidukálna egy-egy kötéldohány a fáradságunkért. Azt a köz fizetné.

Az öreg ümmögött egy darabig, aztán ki-mondta a véleményét, hogy ilyenformán hát, ha ebbe mindenki beleegyezél, 6 nem bánja. Kéves vártauta együtt volt a tizenhat kötéldohány ára, együtt a Szeles Péter degezében.

— Osz mikor lenne az elmezés? — tudakolta akkor a vén katona.

— Mindjárt ma este, bátya. Ez a paranec éri kend-e?

— Ja! — feleli az öreg.

Azzal elcsizolt a malombéli gyülekezet.

II.

Eszt az eső, fujt a szél, stótt volt, mint a szákbán. Az adórjánti ut sem fii, sem fabokrál alatt két fináciz beszélgetet, nagy seppage, loppal.

— Gyaltázatos idő — békétlenkedett a fiatalabbak — szinte nem érzem már a lábamat.

— A' persze — bizonykodott a másik, — mit gondol? Sz. olyan idő ez, mintha mondva esirótták volna nekünk . . . Nyenkor lop a paraszt . . . Csak türelem, fiatal barátom, csak türelem . . .

— Adjon hát Herz ur, legalább egy cigarettát.

Herz ur megint á-perszeztett:

— A' persze nem tudja, hogy egy szikráit

ha meglát visszfordul, vagy oldalt vág a

keresést kaptunk az adópré érthetetlen mértékű forgatása miatt. Közülük itt adunk két levelet, a melyek mindgyleike igen helyesen reá mutat a baj orvoslására: itt nincs más mód, minthogy a polgárság tömegesen ne kérjen, hanem követeljen igazságot. Az egyik levél így szól:

Tekintetes szerkesztő ur!

Mindenki azt hívé tegnap, hogy lázadás van készülőben, vagy legalább is Székesfehérvár forradalmi össze esküvési gőcpont volna; itt-ott kisebb-nagyobb csoportok vergődtek össze kereskedők, iparosok és keresmárosokból, egy helyen labasban, más helyütt hangosabban adtak kifejezést érzelmeiknek a felött, hogy a helybeli nagytelketü m. k. Pénzügyigazgatóság milyen hallatlan óriási mérvben emelte a kereskedelmileg úgy is teljesen tönkre ment városnak III. osztályu kereseti adó alapján. Ugy látszik a nagytelketü m. k. Pénzügyigazgatóság valamely újonnan feltalált sokszorosító gép segítségével, a volt adót minden jogos alap nélkül 4—5 szarorszó felemelte.

Lássuk pl. egy régi gabna kereskedő özégnék, mely megterhelve érezte magát eddigi körülbelül 8000 alapjával (ki ezen összegnél soha többet nem fizetett) csak 16 ezer néhány száz koronára emelték ezen adó alapját, egy társas rőfös kereskedő csak 990 korona adó-alapját 4900 koronára felemelték; egy fűszer-nagykereskedőt 4 szerezse emelték fel, talán azért mert néhány évvel ezelőt leégett?; egy pálinka nagykereskedőt jölehet most jóval kisebb a forgalma mint ezelőt 3 évtől 1900 koronáról 5600 koronára emelték; egy szappan gyáros kinek adóját 3—4 szerezse felemelték, igen helyesen jelentette ki ma, hogy felemegy a nagy tekintetü m. k. Pénzügyigazgatósághoz és átadja neki az üzletnek kulcsait vagyonaival együtt, csak adjon neki évente annyi hasznát a nagytelketü m. k. Pénzügyigazgatóság mint a mennyit kimutatni az ő számára egyesszen méltóztatott; még mondhatnék száz és száz ilyen esetet.

Ez ellen tenni kell, ezt tűrni nem lehet, nem engedhetjük, hogy adóban a még meglevő keservesen szerzett száraz kenyérünket is elvegyék.

Ha értekezletet tudunk összehívni akkor, ha bármely kisebbszeri hivatalnok megválasztásáról van szó, úgy föltétlenül tömörülnünk kell, most, mikor létkérdésünk alapjában támadják meg. Vegyék Székesfehérvár vezető emberei kezökbe az ügyet, ne engedjék a tel-

jesen tönkre ment város kereskedőinek és iparosainak utolsó vérespóját is az adópiózáktól kiszípolozni.

Fel tehát egyesüljünk mindnyájan, és védjük meg kölcsönösen egymás érdekeit és ne engedjük, hogy az utolsó falatot is szánkból kivegyék.

Hol vagytok nagy és kiskereskedő egyletek, kereskedők és iparosok társulatának elnökei és vezetői, hogy az egylet tagjai érdekében ti is valamit tegyetek.

Tisztelettel

Hgy kereskedő.

Egy másik levél így szól:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Tisztelettel kérem az alábbi soroknak becses lapjának mai számában való megjelenését.

A helybeli Pénzügyigazgatóság a III. osztályu kereseti adójavaslat elkészítésével oly mélyvet produktált, a melynél hallatlanul megrőnyelt a város közönsége ellen még nem követeltett el. Vannak kereskedők, kiknek adóját 3—4—5—6 sőt 8-szorosan is felemelték, de legtöbbször a duplára. Hogy a város nyomorúságos kereskedelme csak egy fillérvnyi adóemelés sem bír már el, ezt bővebben illusztrálni nem kell, mi rajtunk már csak adóelőnézők segített, nem pedig még emelni az adót.

Felkérem önöktöve a város kereskedőt, hogy egy 100 tagu monstre-küldöttséggel — szeretet képviselőnkkel az énn — még az adóátgyalás előtt jelenjünk meg a pénzügyminiszter urnál, kinek a helyzet egész valójában feltárássék.

Felkérem továbbá ezen az uton Karl István és Remit Lipót unakat, hogy e tárgyban már vasárnap, azaz junius 16. elősen értekezletet hívjanak egybe. Kiváló tisztelettel

Egy ötszörös adóemelését sújtott há olvasója.

HIREK.

— **A Gotterhalte.** Azt mondják, hogy a türelem erőnyt a bárány gyakorolja a legnagyobb mértékben. Amde ne tessék hinni a természetrajznak, téved az is. A türelem mit, magyar közönség a báránytypus mértékénél jóval nagyobb mértékben gyakoroljuk. Az Ur-napi körmenet vallási ajtatosságánál ismét megzendült a Gotterhalte s az embereket ajtatos érzülettel ismét elhagyta. A katonaságot nem

hibáztatjuk, azoknak ez így van rendelve, a katonák tartozik a parancsnok engedelmeseinkeni.

Azt sem tartjuk okvetlen székegségnek, — sőt határozottan kárhözvónak — hogy botrány törjön ki e miatt. De hát okvetlen szükséges az Urnapi körmenetnél a katonaság? Semmiféle dognra azt nem írja. A Szent-ség körül hordásának szép ünnepe lényegében semmiképpen nem szüved az által, ha a katonaság nincs jelen. Tudunk mi imádkozni zenekar és puská ropogás nélkül is, mint a hogy falun is így tesznek. Az tehát ebből a következtetés, hogy ha a katonaság és a katonazene csak a Gotterhalte hangjai mellett hajlandó résztvenni az Urnapi körmenetben, akkor magyar egyházmegyének főpapja szépen közönje meg a katonák diszkrétetére, ne fogadják el. A piszok előtt csak hiveinek ajtatossága lehet irnyadó, azt pedig nem lehet tagadni, hogy ezeket tartóztat ajtatosságukban a Gotterhalte. Ezt kívánja tehát a vallásosság és a nemzeti önéret. Ez nem pártpolitika, az a hazafiság ügye.

— **A vásártér rendezése.** Hétfőn délelőtt tudvalelvő rendkívüli városi közgyűlés lesz a vásártér rendezésének ügyében. Winkler Vilmos városi főmérnök főpapja szépen 60000 koronába kerülne a vásártér rendezése, csupán a szükséges csatorna burkolásokkal, amde sokan azt óhajtják, hogy az összes árkok és csatornák beholtatassanak, a mely esetben a költség 80000 koronára emelkednék. E körül fog a vita főleg forogni.

— **A Polgári Lövedé** Urnapján rendkívül látogatott volt. A verseny eredmények a következők voltak:

Pisztolý: I. Dr. Palánszky Miklós szeg. II. Ifj. Löwinger Mór 4-es. III. dj. j. nem adattott ki.

Égygyere: I. Id. Csapó István szeg. II. Fleischer Lajos 4-es. III. Szőke Gyula 4-es. IV. Kovács Károly 3-as. A tekeverseny vasárnap folytatódik.

Vasárnap junius 16-án katonazene, ezülvészlet és tekeverseny lesz, junius 8-án pedig a lövedé rendes tombola játékát tartja meg, mely után táncmulatság lesz. A befolyó jövedelem a lövedé terem kifestésére fog fordítatni. Külön meghívót nem bocsátanak ki.

— **Csügányháboru.** Ma délután véres özigányverekedés volt a Lajos-telepen, a melynek sebesült hősnője Lakatos Julcsa. A hadakozó feleket Osváth és Papp rendőrök alig tudták szétválasztani. A háboru győztes vezéreit: Kolompár Gyurit, Kolompár Verőt és Kolompár Bunót, valamint Rafael Busát bekisérték a rendőrségre.

vad? Hogy ne? Mit gondol?

— A kis finánc felsőhajtott:

— Gyalázatos élet ez, Herz ur: hallja...

— A persze, különben menjen el főispán-

nak! Igen...
A fiatal ember nem felelt. Elfordult társától, lekénykölt a leucos, elázott avarrá. Tán az anyjára gondolt, kinek nem fogadott volt szót? Tán az iskolára, onnan-onnan oktanulni kimaradt? Kéze fejen a hideg esősepek, arózára meleg könnyű szemek pergették, jutok talá elé.

Egyszerre megrántotta őt Herz ur:

— Pázt!...

— Mi az?

— Ember. Vigyázzon és hallgasson, ugy tessz, a hogy én...

Az ut középén az éjszakánál még fele-tőbb alak dagasztotta a sarat. Minden leheztől megozuppant a ragadós agyag.

Hogy a sem fű, fabokor iránt ért, Herz ur felugrott, megzörgette gyiklesőjét, puskáját s rákiáltott a kisérteire:

— Megáll!

Az alak elkáromkodta magát:

— Nem öröktűnk együtt disznót, hé! Lehetnek én tani megálljon, kend is!

Akkorra két feüll közrekaptkák. Az ember egy nagy szédősököt vitt a vállán. Olyan volt vele, mint valami kereszt.

Herz megbillentette a zsákokat:

— Mi van ebben a zsákban?

— Takarmány...

— Dohány?

— Magyarul mondtam tán, hogy takar-

mány.

— Ugy is jó... Avansi!... Gyerdink!

— Hova?

— Be a faluba. Csak előre! Majd a köz-ségházán megzámolunk.

Az ember minden ijedség nélkül, szinte komázva beszélt:

— Hanem ugy-e. látom nagyon bajzánosan vannak ugy is, segitenek tán hozni ezt a takarmányt...

— Hogy ne... Diósi tüze föl a bajon-tját.

— Annak a végire akasszuk a zsákok, ugy-e bizony.

— Csuti!...

— De ne gorombáskodjon ám az ur, hallja-e, mert eltalálom hajítani ezt a zsákok, oszt nem tudom, hogy leszünk...

Es ugy igazította a zsákok hajítóra. Zör-gött a terük benne, mint a száraz, leveles dohány szokott.

Herz ur is feltűzte szuronyát:

— Figyelmeztetem, ha ellenszégül, nekem jogom van fegyvert használni!

— Látam én már fán baglyot — inces- kedett az ember — hanem ha már egy felő víz utunk ugy is, hát no. Lássuk, miüb lesz a cserebörg?...

Szálas, izmos ember volt, ahogy neki ló-dult, a kurta két finánc csak ugy lohogott, hihegett utána.

— Ne szaladjon kend! — mordult rá Herz ur.

— De már csak a magam lábának majd én komandorózkol!

S mintha földet mérne, akkorokát lépett és sebesen. Bajosan kukorékkoltak a kaka-sok másodikat so, mire bent voltak a fa-luban.

— Hát most már, urak, hogy is leszünk?

— kiváncsiskodott az ember.

— Csak előre, előre, föl a falu házára.

— Sz' nincs most ott egy lélek se...

— Ne láráznon kend, mars!

— Mars a kutyra, hanem hisz lesz is még arra dér! — méltatlankodott az ember, aztán bekanyarodott a falu háza felé.

A kis bírök szobájában emgett a világ, kártyáztak. Szidta is a kezesarátt Juhász kis-bírök annak, aki meghuzta odakint a cseng-gyűt.

No, mi az? Ki az istennyila ilyenkor?

Herz ur méltóságosan jelentette:

— Pénzügyörök...

— Jaj, ugy, a fináncok. Mofogtok meg-int valami szegényt a disznók, — szinte ér-thetetlenül a fogai között a kisbírök, mig ajtó-t nyitott.

— Van itt egy csempész, reggelig be-csukja, majd akkor megtartjuk a vizsgálato-t, — adta az ordért Herz ur.

— Igen is... költelnekedett a kisbírök.

— Bajosan lesz abb'is valami, atyafak, szólalt meg az ártombaba való.

A kisbírök összesapta kezait:

— Ha jól veszem föl szavárul, nem Sze-les Péter kend?

— Dehogy nem, a nagy szárazság óta mindig az vagyok.

Azallat beérték a kisbírök szobájába. Szo-les Péter lehajította a zsákok.

— Nézzétek emberek, láttatok már ilyet?

Hát mi bajuk is van maguknak én velem, finánc urak?

Herz ur megismételte a paranesot:

— Lecsukni ezt a jó madarat, a dohányt pedig maga, Juhász tegye holnapig zár alá. Érti?

Szoles Péter odállt a fővigyázó elé, szinte

— **Temetés.** Endress Sándort, a „Fehér Bányán” vendéglő tulajdonosát tegnapelőtt nagy részét mellettt temették el. Az egyházi szertartást Szalay Ferenc várpalotai evangélikus lelkész végezte, megható gyászbeszédet mondván. Azután az egyesült székesfehérvári dal-körök Egressy „Miertől oly borús” gyalásdalt énekeltek el, melynek elhangzása után a mérszáros ipartestület tagjai vállukra emelvén a a koporsót helyezték a gyászkoosira. A gyászmenetben a város és a környékbeli polgárság igen nagy számmal vett részt.

A koporsón a következők szorosok voltak: Felejtetheten jó férjének: szerető neje. Felejtetheten sógornak: Lajos, Terus és Kálmán. Szeretett vőnek. Felejtetheten jó fiának édesanyja. Imádkozunk érted: Sanyi, Pisti, Panni és Mici. Tiszteletül: Marschall Mátyas és családja. Öszinte részvétel jélül dr. Borbert Jenő. Igaz rútókat: Embocht család. Szeretett kománknak öz. Marschall Nándoré. A legjobb fiúnékn: testvérei. Felejtetheten öcsémnek: Kráczmann Károly. Tisztelete jélül: Jámber Mihály. Tisztelete jélül: Székesfehérvári pinceszárk. Tisztelete jélül: öz. Gébert Józsefné és családja. Tisztelete jélül: Rottler Lászk. Szeretettük jélül: a jó barátai. Részvételn jélül: mérszáros barátai. Részvétel jélül: Belvárosi magyar asszal. Részvétel jélül: A törzsasztal. Tisztelete jélül: Kristóf Károly. Tisztelete jélül: Konrad Kálmán. — Simli Mariska.

Közszóznnyilvánítás. Feloldheden drága férjem Endress Sándor végítzettsége alkalmából a rokonszónó el megható módon nyilvá-nult velem is családommal szemben, hogy kötelességemnek tartom mindazoknak kik rész-vételveleket, koszorút küldtek, fogataikat tiszteletből rendelkezésre bocsátották a temetésen megjelentek, — továbbá a Székesfehérvári dal-körök képviselőinek, a tüzöltő, Polgári segély-szolgálo legényegylet és a Mérszáros iparos újságának, kik jelentésközlő és közzenkedő-sükkel boldogult férjem utolsó útját feltenézők tették: hála-köszönetemet nyilvánítom.

Sz.-Fehérvár, 1902. május 30.án.

Öz Endress Sándorné.

— **Zenevizsga** Nemesy Mariska zongora-tanárnő tanítványai f. évi június hó 3-án tart-ják zenevizsgájukat a főgimnázium dísz-termé-ben. Kezdeté delután 4 és fél órákor.

— **Városi verekedés.** Város verkedés volt a napokban Sar-Szent-Mihályhoz tartozó Ság szőlőhegyen. Holcener Adolf kosármáros vendéglőjében e hó 27-én Uszakai István 18 éves, Nagy József 28 éves és Csontár Imre 34 éves sági lakosok együtt mulattak. A mulatók esaki hamar szóváltásba keveredtek, melynek aztíu

az orra körül piszkált:
— Micsoda dohány? Hát hol van itt a dohány? Ugyan emberek, ha nem restitelték, oldjátok ki azt a zsákok, hogy van e benne, csak egy szuppanás tüknek való is.

Herz ur megköhkött:

— Kéne magya mondta, hogy az van benne. — Takarmányt mondtam kérem szépen. . . Minden teremtet lélek tudja, hogy mauguk közt takarmánynak, tüzevalónak, salátának bizony mink csakugyan a dohányt hívjuk, — de az is bizonyos megint, hogy ami kukoricahaját a kisbőrök a zsidósákból kiszedték, hat az még takarmányabb.

A kis bőrök minden nagy esumás levelen külön nevettek:
— Ez szivarnek való, ez cigarettinek, ez pipába. Szték két ez valogatni.

A szomorú kis fiánécznak móta a mündért fölvette, nem volt ilyen mulatsága. . . Nem tehetett róla, de ő is nevette.

Herz ur meg is rántotta könyökén:

— Mit bámulj? . . . Szép, ha ilyen komolyan fogja fel a hivatalt. . . Majd lesz rá gondom. . . Tűsés előre menni!

Szalay Péter utánuk kiáltott:

— Urak, kérem, pénzérgőt urak: hát oszt engem lecsuknak-e most már, vagy se? Így is lösz az urak ellen e' kis keresetöm. . .

III.

Pál Jakab István ez alatt Istennek tetőző békességgel fuvarozta be a malomba, a tizenhat kóstól dohányt. Egy megváltó lélekkel nem találkozott az uton. A lovak arányosan czipogotak, ő is arányosan imádkozgott.

Pótolta, amit katoná korában elmulasztott. . .
M. J.

véres harez lett a vége. Csontár Imre és Nagy József Uszakai Istvánra”rontottak. Csontár lefogta Uszakai mindkét kezét, Nagy József pedig egy literes üveggel agya-főbe verte. A verkedésben Nagy is megsebesült, bal vállán Uszakai megkéselte. A verkedőket feljelentették a helybeli kir. járásbírósnál.

— **Üngyikösság** Inotán e hó 27-én éjjel B. Berta József 68 éves lakásnéküli egýén, egy rokona Berta Péter pajtájában egy betevával nyakát elvágta és balkezén az ereket felvágta. Reggelre véreben találták a szerencsés embert. Az elhívott járóorvos bekötötte sebeit. Bertát gyógykezelés végett a Szent-György közkörházba hozták Székesfehérvárra, eleiben maradásához azonban semmi remény sincs.

— **A magyar bakák sorsa.** Lapunk múlt számában fennartással közöltük a hirt, hogy a 69-ik gyalogezred Bilekben (Hercogovina) időző zászlóaljának négy közlegényét, két székesfehérvári, egy sábagardi és egy keresztusi legényt a montenegrói elégedetlenség portyázás közében agyonlőtték volna. A hír, mióta az lapunk nyomán a budapesti lapokban is megjelent, nem tisztázódott. Tény az, hogy Lenesés János Kertalja-utca 1. számú lakoshoz e hó 24-én a következő németnyelvű sürgöny érkezett:

András fia tegnap hirtelen meghalt.

Cs. és kir. 69. gyalogezred III. század.

Lenesés ekkor visszatáviratozott fia halálának bővebb körülményeiről, de mindaddig válasz nem érkezett.

Budapestben az elmúlt éjjel a fálhívtalos Bud. Tűz. A következő kömmünikét adta ki: Székesfehérvári lapok a napain azt a hirt hozták, hogy e hónap 22-én a eszásári és királyi 69. gyalogezred Bilekben állomásozó zászlóaljának négy emberét, a mikor a határt átlépték, montenegróiak agyonlőtték. A h. ügyminiszteriumban érrel az esetről mitem tudnak és mivel az szabályok szerint a csapatnak ilyen esetet távirati uton kell jelentenie, a hadügyi kormányzat koreben fölteszik, hogy ez az eset egyáltalában meg sem történt. A 4 éves dolog, úgy látszik, arra vezethető v. ssza, hogy a zászlóalj egyik katonájá, név szerint Lenesés András e hó nap 22-én meghalt és a zászlóaljparanesnok ság a szabályokhoz képest táviratilag értesítette szűtöt haláláról. Eppen abból a körülményből, hogy a hadügyminiszterium nem kapott az esetről értesítést, következtetnek arra, hogy Lenesés természetes halállal halt meg.

Ez se nem czafolat, se nem megerősítés.

Fontosabb és megnyugtatóbb ennél az a távirat, a melyet ma delután kaptunk Bilekből volna ez sem át felvilágosítást. Keresztes köz-ségből az idén egyetlen legény van lenn Bilekben: Ujváry István. Tudostíonk Ujváry István családijánál kint járt a kis kuszogban s tény, hogy ott is, még pedig a székesfehérvári kaszárnyából kikerült hírek alapján elvölt terjedve, hogy — nem mint egyes újságok utólagosan közölték: Szabó Ferenc, hanem — Ujváry István agyonlőtték. Ujváry István bátyja: József még tegnap a következő táviratot adta fel Bilekbe:

Ujváry István

közlegény a 69-es gyalogezrednél

Bilekben.

Táviratoz meg azonnal éls-e és igaz-e a hír, hogy közléteket valakik agyonlőtték.

Bátyád.

Erre a táviratra ma delután 2 órákor jött meg a válasz a következőkben:

Ujváry József földimás

Keresztes.

Főjermegye.

Semmi bajom sincs, jól érzem magam.

Pista.

A választávirat tehát szintén sem meg nem erősíti, sem meg nem czafolja határozottan az elterjedt hirt, holott a sürgönyben az is meg volt kérdezve, hogy mást agyonlítottak-e és az előre fizetett válasz a Hercogovinában időző hadfának

előg teret engedett a válasz adásra. Határozott következtetéseket természetesen ezekből vonni nem lehet. Azt hisszük, hogy ha történt is valami, a hadügyi kormányzat igen szögürőv-ítézkedéseket tett, hogy az eset napfényre ne kerüljön.

— **Elűnt.** Pákozton Pinter Nándor számos Selymes Orszai nevű 33 éves feleséggel e hó 14-én elűnt s miután mindaddig elő nem került országos körözését rendelték el. A falubeliek állítása szerint az asszony már réggib hó 6 tá üldözési mániában szenved.

— **Székesfehérvári tanulók kitüntetésé.** Az országos magyar gyorsíró egyesület tavaszi gyűlésén tartott vita gyorsíró versenyéből kifolyólag most diszokiveléll jutalmazta Kemény Pál és Drachster Mihály felső kereskedelmi iskolai tanulók.

— **Köszönet nyilvánítás.** Azon általános részvét, mely felejtetheten jó nőm elhunyna alkalmából nyilvánult s pótolhatatlan vesztésé-gem fölötti mély fájdalommat enyhítette gészínte hállára kötelez.

Nem vagyok képes egyenkint köszönetem kifejezni mindazoknak kik boldogult jó nőm ravatalára koszorút helyezni s fogataikat rendelkezésünkre bocsátani szivek voltak. Különösen a „Felmayer gyár” tüzöltőink kik testületleg való megjelenésükkel a temetés díszét emelni szivek voltak, fogadják igaz szívből jóvó halás köszönetemet.

Székesfehérvár, 1902. május hó.

Montskó Flórián.

— **Pettendi esendélet.** Sulys testi sértés büntetével vadolva állott a helybeli törvény-szék előtt Jakab József, Becesei József és Orszai György pettendi lakosok. 1901. nov. 24-én Nagy János pettendi lakost megátmadták és rajta Jakab József zsebkészével oly szúrás történt, mely 20 napon túl gyógyult. Jakab József beismeri, hogy megszurkálta Nagy János-t, de itias állapotát hozza föl enyhítő körülményül. A pettendi községháza azt valotta, hogy már régóta haragudott Nagy Jánosra, mert ez az ő a tyját egyszer szablopáson érte. Becesei József szintén itias állapotát hozza föl és azt mondja, hogy a dolgot már sem tud, Orszai György, a harmadik vádlott, tagadja, hogy ő egyáltalában részt vett volna a dula-kodásban mint sértő fél, ő csupán csak béki-teni akart. Nagy János a sértett, egészen másképp adja elő a dolgot. A legények megtámadták őt, úgy látszik előre megfontolt szándékkal és miután szidalmakkal illették, Becesei és Orszai fogva tartották, Jakab pedig megszurta. 21-22 napig fektött és 100 korona kártérítést kér. Nyíró Károly tanu vallomása megerőszik Nagy János vallomásával, Orszait kivéve, kit a tanu nem látott a verkedésbe keveredni. A törvényszék. Jakab József és Becesei József bünsének mondatnak ki sulys testi sértés büntetésben Jakab Józsefet 8 havi, Becesei Józsefet 6 havi fogsárra. 13 korona kincstári költség és Nagy József költségének megtér-tésére ítélte; a rabtartási költségét az idő szerint behajthatannak nyilvánítva a törvény-szék. Orszai György harmadrendű vádlottat felmentti a törvényszék. Az ügyész, az első és másodrendű vádlott büntetésében meggyogodott, a harmadrendű vádlott terhére föllebezett. A két elűnt szintén föllebezett.

— **Anyakönyvi hírek.** Május 24-6-ól május 31-ig. Született: 21. Elhalt: 22.

Házasságra ítélték: 4 pár. — **Kihirdetés.** Schmöle Lajos bédögessé és Vinter Teréz, Székesfehérvár. Kurucz István asztalos és Jankovics Katalin, Székesfehérvár. Németh János földm. napzs., Szent-Gál és Csizsek Katalin, Székesfehérvár. Horák János m. v. alkalmazonyvetés és Csernák Anna, Székesfehérvár.

— **Agasztány rabló.** A nagykerékati esendőrös most egy 78 éves öreg embert köröz, Váli Jánost, a ki tegnap a helységben egy szegény családnhoz betört s a mit lehetett elrabolt. Váli egy ízben már gyilkosság miatt Illaván ült. A rendőrség megiette az intézkedéseket, hogy ha ide jönne kére kerüljön.

— **Kinevezés.** Rosenheim Samu okleveles gépészmérnök a Déli vasút üzletgazgatósága a helybeli gépműhelyekhez mérnök gyakolnokká kinevezte.

4 — **Nérváltoztások.** Kirschner Mihály guth-tamási illetőségű, budapesti lakos, valamint kis-korú gyermekei József, Mihály, Ferenc vezetéknevüket belügyminiszeri engedéllyel „Ker-tész”-re változtatták. — **Schöffler** István sár-zat-mihályi illetőségű ugyanottani lakos. Vezetéknevét belügyminiszeri engedéllyel „Fehér-vári”-ra változtatta.

— **Idegenek névsora** május hó 31-én **Barnai** Ignác, „Magyar király” szállodája; **König** Adolf ut. Bécs, **Bartos** Béla hivatalnok és neje **Bpost**, **Kühne** Richard órnagy **Bpost**, **Kauppe** Arthur ut. Bécs, **Dodó** Lajos bankhi-vatalnok **Bpost**.

— **Enderez** János „Fekete Sas” szállodája; **Merényi** A. ügyvéd Dunaföldvár, **Schwarz** Al-bert utazó Bécs, **Grünwald** Ede utazó Köln, **Hoffmann** P. kereskedő Bécs, **Lakatos** István mérnök Szabadka, **Lenz** Jakab terménykeres-k. Bécs, **Buchheimer** M. utazó Triest, **Grauer** Bertalan utazó Kassa, **Alpári** Samu kereskedő Ipolyfő.

— **Piaczi árak.** Székesfehérvár május hó 31-én. Buza: 8,00—8,90; Rozs: 6,50—6,60; Arpa: 5,50—6,00; Zab: 7,00—7,20; Kukorica: 5,00—5,05 Az árak 50 kilonként korona érték-ben értendők.

Csödtömeg eladás.

A székesfehérvári kir. törvénysz. 8906/902. számú végzésével elrendelte, hogy **közös Herceg Ignác és Herceg testvérek** székesfe-hérvári bejegyzett rövidáru kereskedő-cégek csödtömegeiként leltározott, a csödleltári—1231. tételei alatt összeirt, 15567 koronára becsült rövidáruk üzleti fölszereléssel együtt **ajánlati verseny** útján adassanak el. A tételre iri-nyuló ajánlatokat, zárt borítékban, a Levele-ték 10 számtalék kísérv. bánatpénz egyidejűle-ges letétével, **alulírott tömegszámlánál 1902. évi június hó 10-ikének déli 12 óráig** kell beadni.

Az ajánlat alapján is — melyet az ideiglenes választmány elfogadhatónak javasl — csak abban az esetben lehet az áruraktárt el-adni, ha a esőbíróóság a választmány javaslá-tát elfogadja és az eladásra a földhatalmazist megadja. Ez esetre a vevő a csödtömege jövé-hagyásából számított 3 nap alatt bánatpénz el-vezetésének terhével köteles a vételárat lefi-zetni és az áruraktárt átvenni.

Az áruraktárnak a csödleltárban kített mennyiségeért és minőségéért a csödtömeg sa-vatosságát nem vállal a vevő irányában, a ki sajátjából köteles a vétel után járó illetéket leróni.

Az ideiglenes esődválasztmány **1902. évi június hó 10-én a n. 4 óráig** köeli ajánlatot.

Az ajánlati javaslat az ajánlat elfogadása tárgyában. Az üzleti helyiségeknek, a hol az árúk elhe-lyezvők, **1902. évi augusztus hó 1-ig** való hasz-nálata megváltására is tehető ajánlat és pedig akár az áruraktárra tett ajánlatnál kapcsolatban akár ebből függetlenül.

Az érdeklődők a leltárt a tömegszámlánál megtekinthetik, a ki nekik az áruraktár megszámolására is módos ad.

Székesfehérvár, 1902. május hó 25.

Dr. Hajós Rezső
ügyvéd

a Herceg Ignác és Herceg Testvérek
cégek csödtömegeinek gondnokai Székesfe-
hérvár Kossuth-utca 2 sz.

Újdonságok

Úkéses-levelezőlapokban,

kaphatók: **Eisler** Adolf papír
kereskedésében. [Városi Színházal szembe]

Vadászat.

Mindazok kik a székesfehérvári határban levő szárazréti vadászterületen a folyó vadászidényben vadászni óhajtanak, nálam f. évi június 20-ig jelentkezni szivesed-jenek.

Nyári Gábor

bérlő.

Tögl és Szlanyinka

férő szabó-üzlelők

Sz.-fehérvár, Szt-Imre- és Iskola-utca sarak.

Legnagyobb választék angol és ha-zai gyártmányú szövetekben.

Elfogadunk mértékszerinti rendeléseket, melyeknél

kitűnő szabásért

és minden tekintetben lelkiismeretes kiszolgálásért sok évi gyakorlottságunk és szakismeretünk kezkesedik.

Divatos nyári szövetek.

Tisztelettel értesítjük üzlet-felienket, hogy **1902. július hó 1-től** kezdve összes betéteikre

4 %

kamatláb lép érvénybe.

Szefhérvár, 1902. május 31.

A „Fejérmegyei Takarékpénztár” igazgatósága.

**Aki szöllöt vagy házat
venni vagy eladni óhajt,
ugyszintén ki
értékpapirt**

venni vagy eladni akar

ugy forduljon hozzám, mert
mindet a leggyorsabban eszközölöm

Krausz F. Vilmos

Basa-utca 2.

Rendkívüli alkalom! Hatóságilag engedélyezett

végeladás.

Számtalan hasznos czikkek, u. m. nyakkendő, illatszerek, szappanok, utazócikkok, zsebkések fegyverünk albumok képkercetek. — Háztartási czikkek, étkező-kávés és teás edények, evőeszközök, lámpák. Sétabotok, dübök és nyak-oralánczok.

Minden elfogadható áron kaphatók a

Szekearak és Hornyánszky-féle

üzletben a mely teljesen feloszlik.

Nyomatott Eisler Adolf könyvnyomdájában Székesfehérvár.

Papp Károly

selyem műfestő és vegyítiszító

Székesfehérvár, **Városházér**
a városi takaréki épületében. (Bejárati a
Megyeház-utczából.)

Elfogad minden e szakmába vágó munkát **ugy festésre**, valamint **tisztításra** a legmértányosabb feltételek mellett.

Csipkefüggönyök a legrövidebb idő alatt festettek, vagy tisztítanak.

gyászruhák

48 óra alatt készíttetnek.

Videki rendelések megbízható lelkiismeretességgel eszközöltetnek.

—————

POLCZER

és TÉNYI

Faszövet: Ablakredőny és diszműáru-gyár
Székesfehérvár, Vásártér 12.

A legjobb izlésnek megfelelően készít, faszövetből

ablak redőnyöket

(kirakat részére festéssel.) Iskolatáskát oszonatáskát, kotta tokot, piaczi és kézi kosarat utitáskát, gyermekkeszit, izléses házcikkeket.

Különös figyelem!

ablak redőnyök

egész épületeknél olcsón felszerellettnek esetleg kijavítatnak

Szíves pártfogást kérünk
tisztelttel

POLCZER és TÉNYI.

Eladó szöllő.

A fiskális dűlőben 5 oktáros szöllő kényelmes nyári lakással, nagy bor-pinczével elköltözés végett eladó.

Tudakozódni lehet a kiadó-hivatalban.